

gens forrige Behandling her i Tinget anbefalede Lovforslaget, som det forelaa, idet jeg ikke havde de Betæneligheder paa dette Punkt, som den højtærede Justitsminister, vil det findes naturligt, at jeg ogsaa kan anbefale dette Lovforslag til velvillig Modtagelse og hurtig Behandling her i dette Ting.

Sveistrup: Jeg er tilbøjelig til at tro, at det Spørgsmaal, som tidligere har vakt Tvivl med Hensyn til dette Lovforslags Affattelse, endnu ikke er løst paa en saa tilfredsstillende Maade, at disse Betæneligheder ere udelukkede, og jeg vil derfor tilraade en saglig Behandling af dette Spørgsmaal i et Udvalg.

Ellinger: Der er ikke Tvivl om, at det Resultat, der er fremgaaet af Forhandlinger mellem den højtærede Justitsminister og de oprindelige Forslagsstillere — eller med en af dem — paa mange Punkter løser den Opgave, som her er stillet, særdeles godt. Men der er dog enkelte Punkter, hvor det foreliggende Lovforslag vistnok kunde være noget bedre. I § 3 b. f. Eks., hvor det hedder, at hvis Ejeren af en Parcel søger Mortifikation paa en Servitut, der er paalagt Parcelen ved dens første Afhændelse efter sket Udstykning, bliver Stævningen at forkynde for Ejeren af den tilbageværende Hovedparcel eller, hvis en saadan ikke findes, for Ejeren af en af de andre fra den samme Ejendom udstykkede Parceller. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse ikke er ganske tilfredsstillende, idet det vil være muligt, at den, der ønsker sin Ejendom befriet for en Servitut, privat kan arrangere sig med en Ejer af en af de Parceller, der ere fremkomne ved Udstykningen af Ejendommen. Fordi denne ene af disse ikke har noget mod, at Servituten hæves, kan det godt være, at andres Ret derved gaar for nær. Dertil kommer yderligere, at en Ejendom kan være udstykket til forskellig Bebyggelse og Benyttelse. Paa en Del af Ejendommen kan der være lagt den Servitut, at den kun kan benyttes til Villabebyggelse, medens der paa en anden Del af samme Ejendom godt kan opføres store Huse. Nu er det efter Ordlyden muligt, at den, der vil befri sin Ejendom for en Villaservitut, kan forkynde Stævningen for en Mand, der ikke hører til den Gruppe, paa hvis Parceller kun Villabebyggelse kan finde Sted, men derimod hører til en Gruppe, hvor en helt anden Art af Bebyggelse er tilladt, og derved blive de Folk,

der kunne føle sig brøstholdne ved, at Servituten hæves, ikke bekendte med denne Sag, saa at de kunne varetage deres Interesser. Det forekommer mig — men det vilde maaske føre for vidt, være for omstændeligt —, at det sikreste vilde være, at Stævningen skete til samtlige Ejere af de Parceller, der fremkom ved den nævnte Udstykning, eller at den i hvert Fald skete til Ejere af de Parceller, der laa inden for en vis Afstand fra den Ejendom, for hvilken Servituten ønskedes hævet. Dernæst forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om der i Lovforslaget blev truffet en Bestemmelse om, naar og hvorvidt Citantens actio var consummata ved det skete Sagsanlæg, idet det vilde være naturligt, at en Mand, naar han havde søgt at faa en Servitut hævet, og det ikke var lykkedes for ham, efter at have tabt denne Sag, ret hurtigt kunde tage fat paa den igen, og da vilde maaske de, som havde haft Lejlighed til at gøre deres Ret gældende første Gang, kunne tro, at de i Fremtiden vare betryggede, og derved vilde de maaske blive forhindrede i at gøre deres Ret gældende under en eventuel ny Sag. Jeg synes derfor, at det vilde være heldigt, om der kunde komme en ny Bestemmelse om, at Sagen, hvis indstævnte møder, enten slet ikke eller først efter et vist Aaremaal kan anlægges paa ny. Det vilde være mig kært at høre den højtærede Justitsminister udtale sig om disse to Punkter.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at frygte for, at den nu foreliggende Affattelse af § 3 b. kunde foranledige Misbrug. Hvad der der omhandles, er, at den, som har købt en Parcel enten direkte af den udstykkende Ejer af Hovedejendommen eller gennem en Række Led, søger at faa en Servitut udslettet, som er paalagt Parcelen ved dens første Afhændelse. Naar det forlanges, at han skal indstævne Ejeren af den tilbageblevne Hovedparcel, altsaa Ejeren af den Parcel, for hvilken Servituten er paalagt, eller hvis han ikke findes, Ejeren af en af de andre, tror jeg ikke, der er Grund til at frygte en saadan Kollusion, som det ærede Medlem nævnte. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der til lige fordres, at der i dette som i alle andre Tilfælde, hvor denne Lov skal finde Anvendelse, skal finde offentlig Stævning, offentlig Indkaldelse Sted, hvad der meget vil forhindre Forsøg paa en saadan Kollusion.

Hvad det andet Spørgsmaal angaar,